

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/19/2014
Identifikačné číslo spisu:	4109010249
Dátum vydania rozhodnutia:	15.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4109010249.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému N. N. a spol. pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 15. apríla 2014 v Bratislave o dovolaní obvineného U. G. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 19. júla 2012, sp. zn. 4 To 35/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného U. G. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 28. marca 2011, sp. zn. 33 T 33/2009 bol obvinený U. G. spolu s N. N., O. A. a O. D. uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (obvinení O. A. a O. D. aj z trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 184a ods. 1 Tr. zák. v znení zákona č. 403/2004 Z. z. v jednočinnom súbehu s trestným činom lúpeže) na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase koncom roku 2004, po tom, čo sa obvinený N. N. dozvedel, že obvinený U. G. pracuje v strážnej bezpečnostnej službe (ďalej len „SBS“), ktorá zabezpečuje prevoz peňazí pre podnik COOP Jednota Nové Zámky v meste Levice, zorganizoval stretnutie v hoteli ATOM v Leviciach, ktorého sa zúčastnili obvinení N. N., U. G., O. A., O. D., pri ktorom im obvinený U. G. podrobne popísal priebeh a zabezpečovanie prevozu peňazí z podnikov COOP Jednota v Leviciach do Všeobecnej úverovej banky (ďalej len „VÚB“) v Leviciach, po čom sa predbežne spoločne dohodli, že uskutočnia prepád prevozu peňazí a následne obvinený N. N. rozhodol, že prepád sa uskutoční dňa 30. decembra 2004, teda v čase, keď bude ako pracovník SBS slúžiť obvinený U. G., aby sa „nič nestalo“, pričom dňa 30. decembra 2004 o 22,00 hod. na Štúrovej ulici v Leviciach pri budove VÚB obvinení O. A. a O. D. s kuklami na hlavách s nezistenými zbraňami v rukách so slovami „Toto je prepád“ pribehli k vozidlu zn. KIA Sephia, EČV: U., ktoré riadil S. P. ako zamestnanec bezpečnostnej služby G.l. s.r.o. Nové Zámky, na ktorom následne obvinený O. D. otvoril dvere na strane vodiča, kde kričal na vodiča S. P., aby mu dal kľúče od vozidla a následne do vnútorného priestoru vozidla nastriekal tekutinu s obsahom látky zvanej „kapsaicín“, pričom medzi tým obvinený O. A. pristúpil ku dverám spolujazdca, kde práve z

vozidla vystúpil obvinený U. G., v tom čase tiež zamestnanec bezpečnostnej služby KELCOM International, s.r.o. Nové Zámky, ktorému prikázal, aby si ľahol na zem a položil na zem aj dve kazety s peniazmi, ktoré následne vzal a vzal mu aj revolver značky Holec - Holec, výrobné číslo 2830038539, kalibru 38 a 6 ks nábojov kalibru 38 Special, ktorý medzitým obvinený U. G., na základe dohodnutého pokynu od obvineného N. N. položil vedľa na zem a týmto revolverom mieril na V. A., zamestnankyňu spoločnosti COOP Jednota Nové Zámky a kričal na ňu, aby mu vydala aj tretiu kazetu s peniazmi, ktorú od nej zobral a následne obvinení O. A. a O. D. z miesta činu aj s peniazmi a revolverom ušli na neznáme miesto, čím spôsobili spoločnosti COOP Jednota Nové Zámky na odcudzených peniazoch škodu vo výške 567.000 Sk (18.820 eur) a bezpečnostnej službe KELCOM International, s.r.o. Nové Zámky na odcudzenom revolveri značky Holec - Holec, výrobné číslo 2830038539 s nábojmi škodu celkovo vo výške 8.206,- Sk (272,39 eura).

Za to boli odsúdení:

- obvinený N. N. podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.
Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny.

- obvinený U. G. podľa § 234 ods. 2 a § 35 ods. 3 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 2 Tr. zák., veta druhá bol zrušený výrok o treste uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Levice zo 7. apríla 2010, sp. zn. 2 T 160/2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 7. apríla 2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

- obvinený O. A. podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. a § 35 ods. 1, 3 Tr. zák. na súhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do II. (druhej) nápravnovúchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 2 Tr. zák., veta druhá boli zrušené výroky o treste uložené obvinenému rozsudkom Okresného súdu Trnava z 5. júna 2007, sp. zn. 5 T 171/2005, ktorý nadobudol právoplatnosť 18. septembra 2007 a rozsudkom Okresného súdu Levice, sp. zn. 2 T 187/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 14. septembra 2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

- obvinený O. D. podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. a § 35 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) bola obvineným N. N., U. G., O. A. a O. D. uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodeným:

1/ COOP Jednota Nové Zámky, spotrebné družstvo so sídlom Nové Zámky, Hlavné nám. 6, IČO: 00 168 882 vo výške 8.962 eur,

2/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700 vo výške 9.858,59 eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) obvineným O. A. a O. D. bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému - KELCOM International, spol. s r.o. so sídlom Nové Zámky, Svätoplukova 1, IČO: 31 105 491 vo výške 272,39 eura.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote obvinení N. N., U. G., O. A. a O. D. odvolanie.

Na jeho podklade Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudkom z 19. júla 2012, sp. zn. 4 To 35/2012 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. krajský súd sám vo veci rozhodol tak, že obvinených N. N., U. G. a O. A. uznal za vinných z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a obvineného O. A. aj z trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 184a ods. 1 Tr. zák. na rovnakom skutkovom základe ako súd prvého stupňa s tou zmenou, že namiesto obvineného O. D. sa činu s uvedenými tromi obvinenými dopustila ďalšia, doposiaľ nestotožnená osoba.

Za to ich krajský súd odsúdil:

- obvineného N. N. podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu zaradil do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny.

- obvineného U. G. podľa § 234 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 3 Tr. zák. a podľa zásad uvedených v § 35 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. súčasne s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Levice zo 7. apríla 2010, sp. zn. 2 T 160/2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

- obvineného O. A. podľa § 234 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 1, 3 Tr. zák. a podľa zásad uvedených v § 35 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. súčasne s uložením súhrnného trestu boli zrušené výroky o treste v rozsudkoch Okresného súdu Trnava z 5. júna 2007, sp. zn. 5 T 171/2005 a Okresného súdu Levice zo 14. septembra 2009, sp. zn. 2 T 187/2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Naproti tomu obvinený O. D. bol podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby krajského prokurátora v Nitre zo 4. marca 2009, sp. zn. Kv 39/2008 pre skutok tam uvedený (totožný so skutkom uvedeným v prvostupňovom rozsudku Okresného súdu Nitra), kvalifikovaný ako trestný čin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 184a ods. 1 Tr. zák.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Nitre podal obvinený U. G. dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý predpokladá, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený U. G., hoci to výslovne neuviedol, uplatnil uvedením chýb napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho aj ďalší dovolací dôvod, a síce dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., predpokladajúci, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Základom dovolateľovej argumentácie je totiž tvrdenie o porušení základných zásad trestného konania, tým, že rozhodnutie o vine v predmetnej veci je založené na jedinom dôkaze, a síce jeho výpovediach z prípravného konania, ktoré urobil pod nátlakom a vo veľmi zlom psychickom rozporení. Skutočnosť, že trpel depresiou, bola potvrdená psychologickým nálezom Mgr. Lýdie Zvodárovej. Čo sa týka nátlaku

pri výsluchu, uvedenú okolnosť potvrdili jeho matka a sestra, svedkyne O. G. a I. G., s tým, že z polície prišiel roztrasený a vo veľmi zlom stave informujúc obe, že pod nátlakom sa priznal k niečomu, čo neurobil. Je preto irelevantné, či voči postupu, resp. nevhodnému správaniu sa vyšetrovateľa vzniesol nejaké námietky, prípadne sťažnosť. Vyššie uvedenými dôkazmi dostatočne odôvodnil zmenu svojho postoja a výpovede na hlavnom pojednávaní. Je preto nepochopiteľné, že pri hodnotení dôkazov súd neprikladal absolútne žiadnu váhu a dôležitosť jeho vtedajšiemu rozpoloženiu, odôvodnenie rozhodnutia v tomto smere sa javí ako absolútne v jeho neprospech a jednostranne zaujaté voči jeho osobe.

Počas celého konania nebol na súde prvého stupňa produkován ani jeden právne relevantný a nespochybniteľný dôkaz usvedčujúci ho zo žalovaného skutku. Nebolo preukázané, že by použil násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a už vôbec nie ako člen organizovanej skupiny. Práve naopak, bol jednou z obetí lúpežného prepadu.

Ďalej potom obvinený rozoberá dôkaznú situáciu s ohľadom na výpovede jednotlivých svedkov, rozsiahlo cituje judikatúru všeobecných súdov ale aj Ústavného súdu Českej republiky týkajúcu sa hodnotenia dôkazov a napokon vyčíta, že v predmetnej veci v rozhodnutiach oboch súdov absentuje zdôvodnenie naplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže jeho osobou tak z hľadiska objektívnej ako aj subjektívnej stránky.

Okrem týchto dôvodov obvinený U. G. upriamil pozornosť na skorigovanie asperačnej zásady nálezom pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, čo by malo v priaznivom význame vplyv aj na posudzovanie jeho veci.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 19. júla 2012, sp. zn. 4 To 35/2012 a rozsudkom Okresného súdu Nitra z 28. marca 2011, sp. zn. 33 T 33/2009 bol porušený zákon v ustanovení § 322 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo, základné zásady trestného konania obsiahnuté v ustanoveniach v § 2 ods. 4, ods. 10 a ods. 12 Tr. por. v jeho neprospech, ďalej navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. oba citované rozsudky zrušil a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Nitra prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Napokon podľa § 380 ods. 4 Tr. por. žiadal, aby mu bol prerušený výkon sedemročného trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva na základe dovolaní napadnutého rozsudku Krajského súdu v Nitre a jemu predchádzajúceho rozsudku Okresného súdu Nitra z 28. marca 2011, sp. zn. 33 T 33/2009.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Nitre vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že obvinený U. G. počas prípravného konania nevzniesol žiadnu námietku k obsahu zápisnice z výsluchu, konfrontácie alebo rekognície alebo sťažnosť preto, že mal byť na neho zo strany vyšetrovateľa robený nejaký psychický nátlak. V tomto smere nepodal prokurátorovi ani námietku a ani žiadosť na preskúmanie postupu vyšetrovateľa podľa § 210 Tr. por. Neskoršie tvrdenie obvineného na hlavnom pojednávaní, že k trestnej činnosti v prípravnom konaní sa priznal a usvedčoval aj spoluobvinených len v dôsledku použitého nátlaku, možno preto hodnotiť len ako spôsob obhajoby v priebehu celého trestného konania.

V konaní bol preukázaný aj aktívny podiel obvineného U. G. na žalovanej trestnej činnosti. Tento na základe dohody s ďalšími spoluobvinenými plnil úlohu „neklásť odpor“, pričom jemu ako ozbrojenému členovi strážnej služby na rozdiel od svedkov P. a A. (ktorí ozbrojení neboli) nebola natriekaná dráždivá látka do očí.

Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. pre nesplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) vec predbežne preskúmal podľa § 378 Tr. por. a zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania z dôvodov uvedených v § 382 písm. a/, b/ alebo d/ až f/ Tr. por. Zároveň však zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371

ods. 1 Tr. por.

K dovolacím námietkam obvineného U. G. je potrebné uviesť nasledovné:

Donútenie obvineného k priznávajúcej výpovedi násilím, hrozbami jeho použitia, psychickým nátlakom (napr. v podobe hrozby obmedzenia osobnej slobody v prípade popierania činu) a pod. a použitie rovnakých prostriedkov vo vzťahu ku svedkovi v úmysle získať od neho usvedčujúcu výpoveď, predstavujú nezákonné spôsoby získania dôkazu, a preto dôkazné prostriedky, ktoré sú jeho nositeľom, sú samy osebe nepoužiteľné pre rozhodnutie o veci.

Pokiaľ ide o označené dôkazné prostriedky zadovážené v prípravnom konaní, zistenie nezákonnosti ich vykonania predstavuje prekážku možnosti ich prečítania v prípade odmietnutia výpovede obvineným alebo svedkom na hlavnom pojednávaní, resp. objavenia sa rozporov v porovnaní s touto skoršou, nezákonným spôsobom získanou výpoveďou.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je splnený aj vtedy, ak je nepochybné, že súd pri svojom rozhodovaní vychádzal aj z dôkazov, ktoré sám vykonal v rozpore so zákonom alebo ich prevzal (napr. vo forme čítania) ako primárne nezákonne vykonané orgánmi činnými v trestnom konaní.

Záver súdov v pôvodnom konaní, že konkrétny dôkazný prostriedok je použiteľný pre jeho zadováženie spôsobom súladným so zákonom je preskúmateľný dovolacím súdom vtedy, ak dôkazy, ktorými bola objasňovaná uvedená okolnosť umožňujú o dokazovanej skutočnosti urobiť spoľahlivé závery.

V tomto smere ide síce o hodnotenie dôkazov, ovšem toto sa nedotýka skúmania skutku samotného a ani vecnej (obsahovej) podstaty dôkazu, ale len toho, že konkrétny dôkazný prostriedok, resp. z neho vyplývajúci dôkaz, je alebo nie je použiteľný pre rozhodnutie.

Pokiaľ by zodpovedanie tejto otázky bolo závislé od potreby vykonania ďalšieho dokazovania napr. preto, že tvrdenia o získaní dôkazu donútením boli celkom ignorované, aplikácia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. by neprichádzala do úvahy, ale bolo by namieste uplatnenie postupu podľa § 371 ods. 3 Tr. por.

V posudzovanej veci v otázke, či súdy mohli oprieť svoje rozhodnutie o pôvodné priznávajúce výpovede obvineného U. G. z prípravného konania, bolo v reakcii na obhajobu obvineného, že bol na neho vyvíjaný nátlak a navyše sa nachádzal v zlom psychickom rozpoložení (kvôli rozvodu), vykonané potrebné dokazovanie výsluchom vyšetrovateľa Ing. H. N., ktorý použitie akéhokoľvek nátlaku nielen na obvineného G. ale aj ďalších odmietol a navyše uviedol, že na obvinenom G. nespozoroval žiadne príznaky (rozrušenie a pod.), ktoré by odôvodňovali odloženie alebo prerušenie výsluchu. Psychologička Mgr. Lýdia Zvodárová v psychologickom náleze z 28. novembra 2005 síce u obvineného G. zistila depresívnu poruchu, ovšem orientácia obvineného bola kompletne správna a jeho myslenie súvislé a bez porúch.

Vzhľadom na uvedené zistenia aj s poukazom na viacnásobné priznávajúce výpovede obvineného v prípravnom konaní niet žiadneho dôvodu na odlišné posudzovanie zákonnosti získania výpovedí U. G. v prípravnom konaní v porovnaní s prvostupňovým súdom, ako ich tento prezentuje najmä na str. 21 odôvodnenia svojho rozsudku.

Ako už bolo naznačené, v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nebolo možné posudzovať obsahovú stránku výpovedí obvineného U. G.. Takto postupovať je však vylúčené a to vo vzťahu ku všetkým dôkazom aj v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., lebo dovolací súd nie je oprávnený správnosť a úplnosť zisteného skutku skúmať ani meniť.

Ak by si dovolací súd v predmetnej veci abstrahoval prieskum v podobe, v akej sa ho dožaduje obvinený, t.j. aby fakticky prehodnotil vykonané dokazovanie, s ktorým hodnotiacim procesom

prvostupňového a odvolacieho súdu sa nestotožňuje, išlo by zo strany dovolacieho súdu o porušenie ústavného princípu konania štátneho orgánu len v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktorý je základným atribútom právneho štátu.

Skutok obvineného U. G., vymedzený v rozsudku Okresného súdu Nitra, ktorý bol sčasti (už spomenutým spôsobom) modifikovaný bez vplyvu na trestnosť obvineného dovolaním napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Nitre, bol v súlade so zákonom právne posúdený ako trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006.

Obvinený U. G. nie je obeťou prepadu vozidla prevážajúceho peniaze. Byť pasívnym ako ozbrojený doprovod „aby sa nič nestalo“ bola rola tohto obvineného v rámci rozdelenia úloh medzi členmi organizovanej skupiny ešte pri plánovaní prepadu v hoteli ATOM v Leviciach. To obvinený aj splnil a po vystúpení z vozidla a ľahnutí si na zem na základe vopred dohodnutého postupu so spoluobvineným N. položil na zem revolver, ktorý následne vzal spoluobvinený A. a mieril ním na svedkyňu A. a žiadal od nej vydanie tretej kazety s peniazmi. Takéto skutkové zistenia premietnuté v tzv. skutkovej vete rozsudku krajského súdu zodpovedajú použitej právnej kvalifikácii, a preto ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. splnený nie je.

Argumentácia nálezom ústavného súdu v súvislosti s asperačnou zásadou z 28. novembra 2012 je v preskúmvanej veci nenáležitá, lebo táto pri rozhodovaní o treste u obvineného U. G. použitá nebola a pokiaľ by sa tak aj stalo, nešlo by o okolnosť naplňajúcu konkrétny dovolací dôvod, ale o dôvod na podanie návrhu na povolenie obnovy konania.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného U. G. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.